

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului

Eu sunt Păstor, și lucrul Meu este să păstoresc. Eu sunt Cel ce sunt, și de aceea lucrul Meu este atât de mult, atât de mult. Eu sunt Mielul Tatălui Savaot, iar lucrarea Mea este ascultarea și ascult de Tatăl și M-am lăsat ca mielul spre junghiere și de aceea am numele de Mielul lui Dumnezeu și sunt Mielul, dar sunt și Păstorul, căci tot Tatăl Îmi dă lucrul Păstorului, o, că nu are cine să aibă grijă pe pământ de cei ce iubesc pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, nu are cine să-și pună viața pentru oile lui Dumnezeu așa cum Eu Mi-am pus-o ca un Miel la junghiere, și sunt de două mii de ani pe masa bisericii Mele hrană de sus pentru ea, Mielul Cel junghiat pentru viața lumii, iar diavolul dușmănește de atunci și până azi soarta bisericii Mele și masa ei cu hrană pe ea și caută s-o ruineze dacă el uită mereu ce hrană are ea pe masă, pe Cine are ea de viață și de putere de biruință asupra diavolului vrăjmaș bisericii Mele, iar Eu sunt Păstor până la sfârșitul timpului pentru ea, așa cum le-am promis ucenicilor Mei acum două mii de ani, și taină mare a însemnat ceea ce Eu le-am spus, căci Eu am intrat în cele ce nu se văd după învierea Mea și după statul Meu de patruzeci de zile încă, dar nedespărțit am rămas de ei așa cum le-am făgăduit, și au rămas în ziua aceea în urma Mea în fața lor cei doi din cele nevăzute, Moise și Ilie, și le-au spus lor când Eu Mă ridicam în sus pe norul care M-a acoperit, le-au spus: *«Așa cum L-ați văzut pe Iisus înălțându-Se acum din mijlocul vostru la cer, tot așa Se va întoarce, precum L-ați văzut mergând la cer, la Tatăl, în cele nevăzute ale lui Dumnezeu».*

Pace vouă, fiilor care-Mi primiți venirea Mea pe nori! Cu norii vin, precum este scris: *«El vine cu norii».* O, pace vouă aici, pe meleagul neamului român pentru lucrul Meu cel mult al venirii Mele cuvânt pe pământ în vremea aceasta, că am de păstorit Eu Însuși pe cei ce stau de partea Mea pe pământ, așteptându-Mi venirea și biruința pe care o am prin cruce, prin cea de acum două mii de ani biruință, și care a rămas biruință pe veci de veci, și de atunci sunt Cel ce a judecat lumea cea de până atunci și cea de după biruința Mea prin cruce și prin înviere, și apoi M-a așezat biruința Mea în partea celor ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu, dar am rămas doar nevăzut, nu și despărțit de cei ce sunt ai Mei, iar Eu al lor pe pământ până la sfârșitul timpului, așa cum am făgăduit Eu atunci că voi fi cu ai Mei până la sfârșit, până la cei de la sfârșit, care-Mi vor primi venirea.

O, ce frumoasă este taina lui Dumnezeu, ce frumoasă, fiilor! Grăiesc cu voi ca să-Mi pot pune grăirea pe pământ și să fiu cu cei ce sunt cu Mine din lume, și care nu sunt din lume dacă sunt în lume, dacă sunt cu trupul pe pământ. O, ce fericiți sunt cei care au harul să Mă primească acum, la venirea Mea cuvânt pe pământ! Ei nu-și dau seama de această fericire, dar diavolul știe această măreție a lor, și este plin de pizmă, de neastâmpăr, când vede că chiar dacă am fost doborât acum două mii de ani prin moarte pe cruce, am înviat și sunt viu în vecii vecilor și lucrez lucrarea Tatălui Meu, iar când acest vrăjmaș Mă vede și Mă aude lucrând atât de minunat și de biruitor, se zbate ostenit de tot, se zbate până ce va primi rușinea toată și răsplata toată, el și ai lui de pe pământ, care-l slujesc, din lipsa harului Meu, de care ei n-au avut parte dacă au stat departe de Dumnezeu cu viața lor și cu credința cea dulce, căci credință au și ei, că nu e cum să nu aibă, dar n-au dragoste, n-au dulceața dragostei sfinte, și din această pricină au rămas ei și rămân în întuneric, ca și faptele lor lucrate la întuneric prin care băjbăie de două mii de ani, după ce au pierdut lupta cu Hristos, și nu mai cunosc ei de atunci ce este fericirea, că altă fericire nu mai este decât cea cu Hristos, și fericiți sunt cei cu Hristos, fericiți în viață și în moarte în toată vremea, de atunci și până azi!

I-am învățat pe ai Mei de atunci, i-am învățat mai înainte de crucea răstignirii Mele și le-am spus toate, iar după învierea Mea am mai stat patruzeci de zile și M-am arătat lor și le-am vorbit despre împărăția lui Dumnezeu, și le-am spus apoi că-Mi vor fi martori în toată lumea, dar mai întâi să aștepte la Ierusalim pe Duhul Sfânt, pe Care L-am promis că va rămâne cu ei, și nu vor rămâne orfani de cele de la Dumnezeu peste ei. O, am plecat Eu lângă Tatăl, dar a venit în locul Meu lângă ei Duhul Sfânt Mângâietorul ca să fie cu ei, ca să-i hrănească cu puterea Lui, și ca să-i vestească cele de la Dumnezeu și să-i umple de duhul mărturisirii, cu care să dea stăpânitorului acestui veac plata pentru toată fărădelegea lucrată de el și de ai lui slujitori ai minciunii, cu care au înșelat și înșeală pe toți oamenii, căci împărăția cerurilor s-a voit și se voiește alungată de pe pământ, și s-au ales oameni dornici de ei înșiși și de mărirea lor deasupra oamenilor și au viclenit împotriva adevărului și au fost apoi urmați, sau au apăsă prin forță peste oameni, și s-au ridicat să dea în mersul bisericii lui Hristos, cea care a rămas pe piatra adevărului ei prin începutul ei lucrat de Duhul Sfânt și de cei aleși pentru așezarea bisericii lui Hristos, și iată și azi au ca țintă biserica cea una sobornicească și apostolească, dar plata lor vine și se ține după ei, după cei vrăjmași, și fiecare își va lua plata după fapte.

Am cordon de îngeri și de sfinți în jurul tainei bisericii Mele, și tainic lucrez pentru ocrotirea ei, iar lupul va fi prins, căci când vine lupul la staulul turmei, el nu vine decât să sfășie, și-și păstrează acest nărav, chiar dacă își ia pe deasupra haină de păstor, și iată, a tras pe mulți în stânga atunci când a rupt în două turma acum o mie de ani, căci au căzut îngerii din cer la glas străin, la neascultarea de Dumnezeu a omului, darămite fiii bisericii care s-au luat după cei străini de cuvântul care a făcut lumea și biserica și calea ei. Că a venit omul vrăjmaș lui Hristos, omul antichrist, îmbrăcat pe deasupra în păstor, dar el a fost lupul care a sfărtecat turma, a culcat la pământ stelele cerului, precum este scris, i-a doborât pe mulți creștini ai bisericii și i-a luat cu el afară din turma cea de la începutul lui Hristos păstrată sub har, și de atunci și până azi el are bogăție de turmă și se dă păstor cu mare nume și cu mare slavă și se vrea singur pe scaun știut sfânt, o, și lumea se încântă, dar își iau plata acum toți cei care n-au vegheat ca să nu-și piardă lumina și înțelepciunea credinței, crezând ei minciunii cu față de adevăr, căci cei ce iubesc păcatul s-au dat mereu și se tot dau de partea minciunii rătăcitoare cu față de biserică, dar Eu, Domnul, fac aplecare și strig peste toți cei care și pregătesc rușinea lor, și le spun lor:

Temeți-vă de Dumnezeu, voi, lucrători ai minciunii păcătoase, de tot felul păcătoase, și voi, cei înșelați de cei de sub haină de păstori de oameni, căci păcatul îl ingenunchează pe om și îl cade apoi în duhul trufiei vieții, după ce pofta trupului și pofta ochilor îi hrănesc mintea și dorirea, și acestea îi biruie apoi pe cei înșelați de înșeși slăbiciunile lor, care îi fac slabi de tot pe ei.

O, ai fost și tu înșelată, biserică a neamului român, chiar de mai-marii de peste tine, ca în vremea Mea când M-au răstignit Anna și Caiafa, iar pe tine te-au răstignit păstorii de peste tine în anii cei de mare restriște peste tine. O, că s-au lăsat cumpărați ca să te clatine de pe temelie, și de atunci tu stai în greșeală și ți-ai schimbat sărbătorile sfinților și nu le mai ții la vremea lor și nu-ți mai merge bine ție, și numai vrăjmașii tăi se fălesc că le merge bine, o, că nu le pasă de turma celor ce s-au găsit să se așeze sub nume și sub haine de păstori, iar pe păstorii cei plini de har i-au băgat la închisoare, i-au trimis la munci, i-au dat pe mâna ucigașilor, iar ei domnesc și azi în loc sfânt, o, și rabdă Dumnezeu, rabdă cu milă încă, dar vine fără de veste plata pentru fapte, așa cum se întâmplă sub soare de la facerea cerului și a pământului și până în zilele acestea. O, și rabdă Domnul încă, și cerul tot se uită la mișcarea și lucrarea cea ascunsă a omului potrivit lui Hristos și la toate jucăriile cu care se plimbă pe sus și pe jos ca să fie pus el împărat peste tot pământul, dar vine un trăsnet mai mare decât mintea lor, decât faima jucăriilor lor, și gata cu păcăleala cu care singuri se păcălesc, încer-

când marea cu sarea, ca să ia ei împărăția peste pământ și să-L biruie, zic ei, pe Hristos, Care vine. Dar nu, n-au noroc, căci minciuna și întunericul ei au locul lor hărăzit prin Scripturi cu tot cu slujitorii lor. O, și ce bine le-ar fi lor să se întoarcă la Dumnezeu ca să nu-și facă singuri nimicire rușinoasă!

Iar Eu, Domnul, cu milă îi strig și-i chem cu glas milos și le spun la toți cei desprinși de biserica cea de la început, și le spun:

O, veniți acasă, veniți înapoi, veniți în biserica una sobornicească și apostolească, veniți către părinții cei plini de har și de Duhul Sfânt, care au așezat pe piatra ei biserica Mea la începutul ei! O, că ați plecat de la părinți și ați părăsit calea ca niște fii risipitori, chiar dacă ziceți mulți din voi că sunteți cu Hristos, câți dați să mai spuneți încă așa. O, nu puteți spune așa, căci voi sunteți potrivnici acum, și nu mai aveți ce mânca din cer, și tot nu vă întoarceți la părinți, la cei ce au așezat casa Mea pe patru stâlpi pentru zidirea împărăției cerurilor pe pământ precum în cer, nu cum faceți voi acum, de v-ați desprins și v-ați făcut alți stăpâni îmbrăcați în păstori, dar care au dezbinat turma și au rupt-o bucăți, bucăți, așa cum este ea până azi, căci voi n-ați vrut să fie pe pământ precum este în cer, împărăția lui Dumnezeu, și de aceea v-ați dorit libertatea, și i se spune acestei stricăciuni „*libertate de credință*”, fiecare cum și ce își alege să creadă.

O, și iată de ce vin Eu pe pământ cuvânt, și vin să-Mi adun în staul oile care s-au pierdut aproape de tot prin toți spinii și prin toți ciulinii, prin toate prăpăstiile căzute, o, și cum să nu vin și să le întind mâna ca un Păstor!

Eu sunt Iisus Hristos Cel înviat și sunt viu în vecii vecilor și vin pe pământ cuvânt, căci Tatăl Mă trimite să vă grăiesc și să vă întreb: O, de ce v-ați lepădat de biserica cea dintâi și de așezarea ei cea dintâi? O, de ce ați trecut peste părinți și v-ați făcut singuri cărmă și viață? O, iată ce ați făcut! V-ați făcut rost de un alt fel de mers cu Dumnezeu. Era bine așezat mersul cu Domnul al omului creștin. O, ce să fac cu voi și pentru voi acum? Vin să vă grăiesc și să vă înalț mintea spre cer, spre Mine, Cel înălțat la Tatăl după ce am înviat, și am stat patruzeci de zile încă după învierea Mea.

Iată, mulțime de obiceiuri v-ați ales, fiecare cum ați voit, și nu mai seamănă urmașii cu părinții cei dintâi ai bisericii Mele, cu cei care au plătit și au pecetluit cu sângele lor mersul omului cu Dumnezeu, calea creștinilor de după ei.

O, de o mie de ani încoace s-a tot vopsit turma, care-și zice creștină încă, și s-au tot despărțit în dreapta și în stânga cei cu nume de creștini, căci unii au rămas statornici, iar alții mulți au ieșit mânați de diavolul vrăjmaș, care dezbină mereu, o, și n-au mai ascultat de Dumnezeu, Care să le spună când fac rele, când își fac idoli la care să se închine, căci de aceea s-au desprins, ca să facă rele s-au desprins, și iată, fac rele, că au pățit ca Lucifer, care a căzut dintre îngerii luminii, o, și nu este creștină Europa, așa cum se pretinde ea că este, și am doar câteva țări rămase în dreapta credință, dar se duce luptă împotriva lor ca să le fie murdărită și lor fața și slava.

O, și iată de ce vin cuvânt pe pământ! Vin și stau de veghe la hotarul dintre lumină și întuneric și stau cu cetele cerești, cu sfinții și cu îngerii stau de veghe, cu armata cerului stau pentru ocrotirea averii Mele, pentru ce este al Meu, și grăiesc cuvânt cu putere, și cu el împlinesc veghea, și cu el rostesc ca să împlinesc ceea ce rostesc.

Așa cum M-am suit la Tatăl, în cerurile nevăzute ridicându-Mă pe nori, tot așa vin. Vin precum am fost văzut de ucenici ridicându-Mă sus, lângă Tatăl, după ce le-am fâgăduit lor pe Duhul Sfânt ca să rămână cu ei și să le dea lor de la Dumnezeu, iar Eu să stau tainic lângă ei și lângă urmași până la sfârșitul timpului, așa cum le-am promis că voi fi și că iarăși voi veni, așa cum cei doi martori de sus veniți în clipa înălțării Mele la Tatăl le-au spus lor că iarăși voi veni.

O, e zi de praznic de înălțare a Mea în locașurile cerești lângă Tatăl, de unde iarăși vin acum și cuvintez peste pământ, iar cuvântul Meu cel grăit are putere de împlinire, chiar dacă este disprețuit și neluat în seamă, dar puterile cerești îl iau și îl pun în lucru și lucrează ele tot cuvântul care iese din gura Mea.

Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Eu sunt *Cuvântul lui Dumnezeu* și am cuvântat peste pământ în zi de praznic sfânt. Și pun pecetea numelui Meu cel nou peste cuvântul pe care îl grăiesc, căci numele Meu cel nou acesta este: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

15/28-05-2020